

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urtos/5/2020
Identifikačné číslo spisu:	7020200310
Dátum vydania rozhodnutia:	27.08.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7020200310.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci odsúdeného H. T. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6Ntc/5/2020, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 27. augusta 2020 v Bratislave sťažnosť odsúdeného H. T. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. júna 2020, sp. zn. 6Ntc/5/2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného H. T. sa zamietá.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 30. júna 2020, sp. zn. 6Ntc/5/2020, podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov s použitím § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného H. T. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. Ntc/43/2012.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení a odôvodnení na verejnom zasadnutí dňa 30. júna 2020 podal odsúdený sťažnosť do zápisnice, pričom prokurátor sa vzdal práva podať sťažnosť (č. I. 33). Odsúdený sťažnosť do konania neverejného zasadnutia písomne neodôvodnil.

Odpis rozhodnutia odsúdený prevzal 13. júla 2020 a krajský prokurátor dňa 10. júla 2020.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako nadriadený súd preskúmal na podklade sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas, podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Najvyšší súd zo spisového materiálu zistil, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20. marca

2013, sp. zn. Ntc/43/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. apríla 2013, sp. zn. 2 Urto 3/2013, bol uznaný rozsudok Landesgericht für Strafsachen Wien - Rakúska republika zo dňa 16. decembra 2011, sp. zn. 12Hv/116/11f, ktorým bol odsúdený uznaný za vinného pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin ťažkej lúpeže podľa § 142 ods. 1, 143 prvá veta druhý prípad rakúskeho Trestného zákonníka, zločin ťažkej krádeže za účelom zárobku, vlámaním, sčasti v štádiu pokusu podľa § 127, §129 ods. 1, § 130 druhá veta, § 15 rakúskeho Trestného zákonníka, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3653 dní a na výkon trestu odňatia slobody bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Ďalej je potrebné poukázať na skutočnosť, že o žiadosti o podmienene prepustenie odsúdeného už raz rozhodoval najvyšší súd, a to uznesením zo dňa 5. marca 2019, sp. zn. 2 Urtost 2/2019, ktorým sťažnosť odsúdeného proti rozhodnutiu krajského súdu podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Dňa 29. apríla 2020 si odsúdený podal žiadosť o podmienene prepustenie na krajský súd, o ktorej krajský súd rozhodol na verejnom zasadnutí napadnutým uznesením z 30. júna 2020.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmienene prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Z vyššie citovaných ustanovení plynie, že pre podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nutné, aby odsúdený kumulatívne splnil dve podmienky. Formálnu - vykonal trest v zákonom stanovenej dobe a materiálnu - plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

K formálnej podmienke sťažnostný súd konštatuje, že v zmysle vyššie uvedeného je u odsúdeného naplnená formálna podmienka, a to vzhľadom k tomu, že si už vykonal dve tretiny z uznaného a uloženého trestu vo výmere 10 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20. marca 2013, sp. zn. Ntc/43/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. apríla 2013, sp. zn. 2 Urto 3/2013, pričom začiatok výkonu trestu odňatia slobody bol stanovený od 9. júla 2011 a koniec trestu pripadá na 9. júla 2021.

Pokiaľ ide o otázku splnenia materiálnej podmienky, sťažnostný súd sa stotožnil so záverom o negatívnej resocializačnej prognóze odsúdeného, pre ktorý svedčí hlavne hodnotiaca správa ÚVTOS Banská Bystrica z 15. júna 2020, podľa ktorej bol odsúdený doposiaľ dvakrát disciplinárne odmenený, avšak trinásťkrát disciplinárne potrestaný, a to od posledného zamietnutia žiadosti o podmienene prepustenie bol odsúdený päťkrát disciplinárne potrestaný a nebola mu udelená žiadna odmena. V tejto súvislosti treba poukázať aj na odpis registra trestov z 15. júna 2020, z ktorého vyplýva, že odsúdený bol v minulosti šesťkrát súdne trestaný. Z uvedeného vyplýva, že v prípade prepustenia odsúdeného na slobodu s poukazom na jeho resocializačnú prognózu, existuje vysoké riziko sociálneho zlyhania odsúdeného.

Vzhľadom na absenciu odôvodnenia podanej sťažnosti najvyšší súd ďalej odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil.

Za týchto okolností je potom zrejmé, že odsúdený svojím správaním nepreukázal polepšenie, pričom s ohľadom na jeho trestnú minulosť, závažnosť spáchanej trestnej činnosti, postoj k nej a dĺžku trestu, ktorý doposiaľ vykonal, sa od neho nedá očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život.

Vychádzajúc z uvedených skutočností najvyšší súd konštatuje, že u odsúdeného sú síce naplnené formálne podmienky podmienenečného prepustenia, pretože došlo v jeho prípade k výkonu dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, avšak nie sú splnené materiálne podmienky na jeho podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe týchto skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného H. T. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.